

ת"פ 4108/01 - מדינת ישראל נגד פנחס בן חיים

בתי המשפט

ת"פ 4108-01-15
23 דצמבר 2015

בית משפט השלום קריית גת

בפני: כב' השופטת בכירה רובין לביא

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

ג ג 2

פנחס בן חיים

הנאשם

נכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד - ענבל אביב

הנאשם - בעצמו ובא כחו עו"ד - יאיר לCHAN

[פרוטוקול הושמטה]

זכור דין

הנאשם הודה והורשע במסגרת הסדר טיעון שהוצע בבית המשפט ביום 3.2.15, בכר שבתאריך 25.12.14, בעבר, התפרץ לרכב חונה מסווג רנו קונגו, השיר לרונן סרי, בכר שניפץ את השימוש של החלון דלת קדמית מצד ימין, הכנס את פלג גופו לתוך הרכב ומתוכו גנב את מכשיר הטלפון הננייד של הבעלים מסווג גלקסי 4, עבירה של התפרצויות לרכב וגנבה.

על פי הסדר הטיעון נדחה לקבלת תסקירות והتبיעה הסכימה כי אם ישתקף פעולה עם שירות המבחן בהליך טיפול, ייקח אחריות, יביע חריטה, ולא יפתחו תיקים נוספים, תסתפק ב- 6 חודשים מאסר בעבודות שירות, מאסר מותנה, קנס ופיצוי ואם לא יעמוד בפרמטרים המצוינים, יעתרו למאסר בכלל מעבר ל- 6 חודשים, כשבכל מקרה טיעוני הסניגור חופשיים. כמו כן, הוסכם שמעצר הבית יהיה ליל בלבד ואיזוק אלקטרוני יוסר.

נתקבלו מספר תסקרים, מהם עולה שהנאשם בן 53, נשוי, אב ל- 4 ילדים. בנו לא עבד ומוכר כחוליה סכרת וזכה לקבצת ביטוח לאומי. מילדות התקשה להשתלב במסגרת שונות ומעורבותו בפלילים הchallenge מגיל צעיר מאוד. במסגרת הקשר עם שירות המבחן לנוער הופנה למוסד וכבר בגיל 18 נדון למאסר ראשון. הנאשם לא גvais לצה"ל בשל מעורבותו בפלילים.

עמוד 1

ש לו עבר פלילי מכובד, הכלל עבירות רכוש ואלימות ונדון 8 פעמים לתקופות מאסר ארוכות. מהמאסר האחרון השוחרר ב- 6.6.14.

הנאשם הושם בפיוקו מעצרים במשך 6 חודשים ושולב בקבוצה המיעודת למפוקחים. הוא השתלב קבוצה ב- 12.8.15, אולם ציין בתסקירותו הראשון שביקש לחזור בו מן הסדר הטיעון וטען שלא ביצע את העבירה, ורק הודה בשל הצעת הסניגור. הם ציינו כי התרשמו מאדם בעל יכולות שמתaskaה לתפקיד באופן תקין ואשר גדול בבית שהתקשה להציג לו גבולות ולכך חבר לחבלה שלoit, תוך אימוץ ערכיהם עברייניתם. לכן, נמנעו מלבוא בהמלצתו כלשהי. למרות זאת הדין נדחה שוב, הן לקבלת חוות דעת ממונה והן לקבלת תסקיר משפטיים.

מהתסקירות המשפטיים עולה כי אכן מודה ביצוע העבירות, אך התקשה להסביר המניעים לכך. הוא טען שחש בושה וכן העדיף להכחיש ביצוע העבירה. הוא ממשיך להשתתף בקבוצה טיפולית המיעודת לעצורי בית מזה מספר חדשניים, מגן בקביעות, משפט פועלה באופן מלא, מהו זה גורם למעשה בקבוצה והכוונה לנכתב אותו לקבוצה טיפולית ארוכת טווח.

מתסקירת המעוצר שהוצאה ב- 12.13, עולה כי שילובו בטיפול יעודיו יתרום להפחיתה משמעותית של רמת הסיכון להתחנוגות עברייןית חזורת. הוא ביטא רצון לשנות האופן בו מתנהל וכך ממליצים להעמידו בפיוקו שירות המבחן במשך שנה לשילובו לקבוצה יעודית טיפולית בתחום האלימות. הם ציינו שיש שימוש רב בה להיליך הטיפול ולהמשך פיוקו של שירות המבחן.

יצוין, כי בין הנאשם עבר לכאה עבירות אלימות נוספת, שבה כפי הנראה כופר, אך יתכן וזה הסיבה שהמלצתו היא לקבוצה יעודית בתחום האלימות, בעוד העבירה שבפניו היא עבירה רכוש. עניין זה לא מובהר בתסקיר.

אין ספק שמדובר למי שאינו אדם צעיר ואשר מזה שנים ארוכות עבר עבירות,ណון לעונשי מאסר ומאסרים מותניים, אך אין בכך כל הרתעה. כפי הנראה היום חל שינוי כלשהו, הוא נמצא בראשית הליך טיפול שיוכל להיות משמעותי ביותר עבורו. אם יגזר דין למאסר, כתירת התביעה, יהיה בכך לגרום להתרדרות חוזרת למצב בו היה בעבר והרתעה ממשית לא תהיה בה.

לכן, אף שנפתח כאמור תיק, אולם עמד ביותר הפרמטרים שבבסדר, מצאתי להסתפק במקרה זה ב- 6 חודשים מאסר בעבודות שירות. באשר לקנס כספי, מדובר למי שאינו עובד, שנקלע למצוקה כלכלית קשה, אך יתכן שהוא עומד ברקע ביצוע עבירת הרכוש.

בכל מקרה, מכשיר הטלפון שנגנב לא הושב לבעלים וראוי לפצוטו.

הסניגור הפנה את בית המשפט על אישור לזכאות לגמלת הבטחת הכנסה של אשתו עבר זוג וילד בסך כ- 1,500,1 ₪. ברור שבכך לא ניתן לקיים משפחה.

הואיל ובתיק שנפתח לו שוחרר בתנאים מגבלים ועד לאחרונה נמצא נמצא באיזוק אלקטרוני, לא יכול היה הנאשם לצאת מן הבית כדי לעבוד.

באשר למתחם העוני, התביעה הפניה לגזר דיןו של כב' השופט בני שגיא, אך באותו עניין מדובר למי שהיו תלויים נגדיו שני מאסרים מותניים ואף שהתייחס למתחם עוני הנע בין 4 ל- 12 חודשים, נמצא לגזר הדין על פי הרף העליון

בשל העדר המלצה טיפולית. לא כן המצב במקורה שבפניו, שהרי גם על פי תיקון 113 לחוק העונשין התשל"ז, ניתן להפחית מהמתחם הראו משיקולי שיקום ובסופו של דבר, גזר הדין שנגזר עליו הוא בתוך המתחם שלו עותרת התביעה.

מעיון במ"ת עולה כי כתנאי לשחרור היה על הנאשם להפקיד 3,000 ל"ח. בית משפט נעתר לבקשו והסתפק ב- 500 ל"ח, אך לא הפקיד היותר, למורת התחייבתו ולמעשה, בכך הפר תנאי השחרור, אף שהتبיעה לא התקה נכר בעין החוזר.

בנסיבות אלה, לא מצאתי כל הצדקה להימנע מלחיחבו בפיצוי.

אני גוזרת על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בעבודות שירות במועצה דתית אשקלון וזאת 5 ימים בשבוע,
8.5 שעות יומיות, בעבודות אחזקאה וסיעוע, מנילה ושירותים בפיקוח ישראלי שרון.

תחילת המאסר מיום 12.1.16 ועליו להתייצב בשעה 00:08 במועד זה בפני המפקח על עבודות השירות לצורך קליטה והצבה במקדמת גוש דרום ב"ש, ליד כלא ב"ש, (אוטובוס אגד מתchnerה מרכזית בב"ש קו 46).

על הנאשם לדוח למומנה על עבודות השירות בשב"ס אודות כל שינוי בכתבתו ובפרטיו.

כמו כן, מוסבר לו כי עליו לעמוד בתנאי הפיקוח וביקורות הפעע וכי כל הפרה תביא להפסקה מנהלית של העבודות ולנסיאה בעונש בין כותלי הכלא.

2. אני מטילה על הנאשם 12 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים והtanאי הוא שלא יעבור עבירות בהן הורשע.

.3

פיצוי למטלון, ע.ת. 1, רון סרי, בסך 1,200 ל"ח.

מסכום זה יקוז סכום הפקדון, והיתרה תשלום תוך 30 יום.

4. הנאשם יחתום על התcheinבות בסך 6000 ל"ח להימנע מביצוע העבירות בהן הורשע במשך 3 שנים מהיום.

אם לא יחתום על ההתחייבות, יאסר למשך 90 ימים.

.5

ה הנאשם ימצא בפיקוח שירות המבחן למשך שנה מהיום.

לצורך זאת עליו לחתום על צו מבחן.

מוסבר לנายน כי אם לא יעמוד בתנאי הצו, ניתן יהיה להפקיעו ולגזר דיןו לריכבי עונשה נוספים, גם עמוד 3

למאסר נוספת.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה והודעה היום י"א טבת תשע"ו,

23/12/2015 במעמד הנוכחים.

רובין לביא , שופטת בכירה